

KATOLIK

God. II.

ŠIBENIK, 13. prosinca 1931.

Broj 50.

Očinska skrb Crkve za siromahe

Katolička Crkva, vjerna zapovijedi Spasiteljevoj, da treba naviještati evangelje — veselu vijest siromasima, vodila je očinsku brigu za njih od apostolskih vremena. Tu brigu nije smanjila ni u časovima najtežih progona. Godina 313. donijela je Crkvi slobodu i pravo posjeda. Kršćanske općine počele su imati svoja zajednička crkvena dobra. Od tih dobara četvrtina se dijelila siromasima i bijednicima.

Svjetli primjer u to doba je sv. Bazilije, biskup cezarejski. Sakupio je on bolesnike, nemoćne starce, zapuštenu djecu i t. d. te sagradio za svih posebne zgrade. Naš domocrodac sv. Jerolim opširno opisuje veoma milosrdno srce rimske plemkinje Fabiole. Stari svećenik Domnion otvara svoju kuću putnicima, a Galicijan na ušću Tibera gradi dom za mornare brodolomce i

kuću za putnike. Svatko je u Rimu poznavao Pavlu Scipionovu, dobročiniteljicu udovica i bijednika. Sv. Jerolim veli, da „njezino milosrde nije imalo granica“. Sv. Augustin, biskup u Hiponu u Africi, prodaje svete posude, da oslobodi zarobljene vjernike od vandala.

Veliki Papa sv. Grgur, koji je živio u doba, kad je Crkva bila bogata raznim darovštinama, piše nekom svom nadgledniku dobara: „Spomeni se, da sam te poslao za nadglednika, ne zato, da nadzireš zemaljska dobra Crkve, već zato, da se brineš i da skrbiš za siromahe i potlačene“. Isti Papa prednjačio je u svakoj karitativnoj akciji: pomažući bijednike, oslobađajući robove, hraneći Bogu posvećene djevice, primajući bjegunce iz zemalja, u koje su provaljivali Langobardi. S njim je dnevno ručalo 12 siromaha. Jed-

noć se prikazao trinaesti. To je bio andeo u prilici prosjaka, koga mu je poslao Gospodin, da ga nagradi za njegova velika dobrotvorna djela. Papa Ivan I. mnogo se isticao oslobađanjem kršćanskoga roblja od Saracena. Papa Grgur II. je bio prozvan „advokatom siromaha, udovica i siročadi“. Papa Nikola I. bio je izjavio, da se ne smije u Rimu naći bijednika, komu on nije pružio pomoć. O Papi Stjepanu VI. govorili su, da „hrani siromahe, kao da su mu djeca“. Grgura IX. su zvali „pomoćnikom siromaha“, a Inocent III. za vrijeme velike gladi u Rimu hranio je dnevno 800 siromaha.

Barbari su uništili Evropu. Crkva svojim vebnim vjersko-prosvjetnim radom obraća i preporada te barbore te sprema Evropi veliko, svjetlo doba srednjega vijeka. Crkva je u to doba organizirala narod u glasovitim slobodnim općinama, a sve zanatlije u ce-

Konferencije sv. Vinka*)

(Svršetak)

Nešto kasnije pariški upravitelj Javne Dobrotvornosti zamolio je ovu mladenačku grupu, da bi mu pomogla u traženju siromaha i u dijeljenju pripomoći. Svaki brat je davao Konferenciji sv. Vinka sve, što je mogao od svoga novca i od svojih odijela, a često su im i nepoznate osobe slale milostinju. Broj te karitativne mladeži naskoro se povećao, i, kako piše sam Ozanam, postali su svi „veoma sposobni, da orobe bogataše na korist siromaha“. Konferencija sv. Vinka u Parizu brojila je god. 1853., malo prije Ozanamove smrti, 2.000 braće, koji su pohađali 5.000 obitelji, t. j. pomagali su 20.000 osoba.

Po svijetu ima preko 9.000 tih Konferencija sa 150.000 pravih članova ili braće i s još većim brojem počasnih članova. Konferencije danas djeluju u 60 različitih ogranaka, kao što

su: radničke patronaže, uredi za iseljivanje, za pomoć besposlenih, pučka tajništva, posjeti utamničenicima, stanarinske pripomoći, nadzor zapuštenih maloljetnika, dobre pučke knjižnice, pučke kuhinje i t. d. Sva ova karitativna djela cvjetovi su i grane velikoga stabla kršćanskoga milosrđa, što ga među bolesnicima i nevoljnicima šire Konferencije sv. Vinka.

Ovakvo karitativno društvo bilo je osnovano u Šibeniku god. 1888. i još danas vrši svoju karitativnu akciju u našem gradu pod vodstvom veleuč. g. dra Antuna Džubića, dok u hrvatskoj prijestolnici, našem Zagrebu, Konferencije sv. Vinka djeluju jos od god. 1859.

Koristi ovih konferencija su mnogobrojne. Spomenut ću neke:

Posjećujući nevoljnice po njihovim kućama članovi Konferencije svojim darovima i savjetima liječe i ublažuju mnoge materijalne nevolje. Tko nije posjetio siromaha u njegovoj kolibici ili potkrovlju, nema pojma, on ne zna, što je siromaštvo, tko je siromah. Stube tamne

i polurazbijene, soba blatna, zidovi zamazani, na prozorima papir mjesto stakla, puše sa svih strana, slabe slamnjače, a ozgor malo gnjusnih krpetina — golotinja i bijeda tu vlada. Slabo je i studeno po danu, dok ono malo sakupljenih drva gori i dimi, pura vari, ali je strašno uvečer i ponoći, kad bura puše, snijeg kije ili kiši. Uz slabu svjetlost voštanice vide se djeca, koja zgrčena drhću od zime, a roditelji tužni, nemoćni gledaju i sami sebe pitaju: Kako će biti sutra? Što onda, ako ih snijeg zatvori u potleušici bez drva i pure? Što onda, ako vlasnik kuće bude tražio stanarinu? Što onda, ako ih bolest pohodi ili majka ne bude imala više mlijeka, da dalje hrani svoje čedo? Oh jadni ste, vi prosjaci, vi starci, slabo odjeveni, koji pružate ruku, vi siromašne žene, jednoć anđeli, a danas radi siromaštva bez ikakvoga stida i bez dobrote. Jadni ste i vi, koji ostavljate rođenu grudu i milo obiteljsko gnijezdo, tjerani od gladi, da tražite po svijetu koricu kruha. A oni milijuni i milijuni radni-

*) Predavanje vlč. don J. Felicinovića, koje je održao 29. pr. mj. najprije Katoličkim Muževima, pak Križarima i Križaricama.

hovima. Socijalno pitanje tada nije više postajalo. Nikada kao u srednjem vijeku bolesnici, starci, nemoćni radnici, udovice i siročad nijesu bili tako dobro opskrbljeni. Katoličke općine i cehovi su se natjecali, tko će od njih bolje pomoći braću u nevolji. Nikli su onda razni redovi, kojima je bila jedina briga: skrb za bolesnike ili siromaha. Nikle su svuda bolnice, sirotišta i ulagaonice, da se oslobodi potrebne od kamatnjaka i lihvara.

Sami vladari slijede ove svijetle primjere Papa i redovnika. Sv. Elizabeta kraljica još je i danas smatrana za uzor u karitativnoj akciji.

Kršćansko milosrđe misli na sve! Ono je doprlo čak i do sniježnih vrhunaca Alpi. Redovnici sv. Bernarda na tim visinama pomažu putnike i one, koji nastradaju u snijegu.

Sebični bezvjerski kapitalizam doveo je svijet u očajni položaj. Besposlenih je na milijune. Bijeda vlada i kod nas, povećana vinski krizom i sušom, koja je sve uništila. Pomozimo gladnoj i goloj braći! Papa i naš dobar preuzv. biskup pozivaju nas na karitativnu akciju. Dajmo karitativnom odboru, komu je na čelu naš preuzv. biskup, sve, što nam je suvišno: novac, robu, obuću, hranu. Ako ništa nema-

ka bez posla, bez zarade i bez novaca..., a kod kuće žena i djeca gladni, bos i goli! A što je od tolikih siromašnih udovica bez obrane i bez zaštite svoga muža? Što od tolikih bijednih siročica bez toploga majčinskoga zagrljaja, ako nikoga nemaju, da bi im priskrbio hranu, odijelo i obuću? Blagoslovljeni zato članovi ovih Konferencija, koji nastoje da ublaže nevolje ovim bijednicima! Oni su zaista shvatili ozbiljnost i smisao života!

Popravljaju se tako mnoge duševne bijede. Katkada ništa nije tako kadro kao milosrdno djelo, pruženo poniznim i bratskim načinom, da povrati Boga u duše, koje su se u očaju svoje bijede bile od Njega odalečile. Tisuće i tisuće srdaca, izopačenih od očaja, gladi i golotinje, promijenili su se. Tisuće i tisuće obitelji, gdje se zakon Božji i crkveni nije vršio ni od roditelja ni od djece, primile su sa zahvalnošću onoga, koji je dolazio u njihov siromašni stan u ime Isusove ljubavi. Milosrđe kršćansko je izazvalo mnoga obraćenja.

mo, dajmo barem molitvu. Ovih dana pokucat će na vaša vrata oduševljeni (ce) toga karitativnog odbora s posebnim sabirnim arkom i legitimacijom, potpisanom od preuzv. biskupa, kako su vam to već najavili posebnim letkom, koji su vam ovih dana uručili. Primite ih ljubezno! Davajte rado, jer znajte kad pomazete siromaha, da pomazete Isusa!

Jože

† Dr Franjo Borgija Sedelj

29. pr. mj. umro je gorički nadbiskup dr Franjo Borgija Sedelj u 77. godini života. Pokojni nadbiskup bio je vrlo nadaren čovjek i čeličan značaj, koji je otvrdnuo uzgojem i odricanjem u vršenju svojih dužnosti te u borbi za vjerska i narodna prava povjerenoga mu sada.

Rođen je u Cerkmom u Goričkoj. Srednju školu i bogosloviju svršio je u Gorici. Više teološke studije svršio je u Beču, te je položio doktorat. Iza toga bio je profesorom teologije u Gorici, zatim dvorskim kapelanom i upraviteljem zavoda Augustineuma u Beču. Poslije nekoga vremena postavio ga je pok. gorički kardinal Missija kanonikom i profesorom u Gorici, a g. 1906. ustoličen je za nadbiskupa u Gorici. Za vrijeme rata, a i poslije rata morao je da podnese mnogo boli, napadaja i neprijetlika sa strane talijanskih vlasti, ali je ipak znao svojim protivnicima uliti poštovanje prema svojoj ličnosti i očuvati svojoj biskupiji onoliko vjerske slobode, koliko je to pod fašističkim režimom bilo moguće.

Djelima milosrđa se mnogo bolje odgaja narod negoli ućkanjem na stalešku borbu i mržnju. Ozanam dobro veli, da su „Konferencije sv. Vinka u dužnosti, da pružaju svoju pomirbeni de-snicu u ovom najvažnijem pitanju. Treba odstraniti od siromaha ono krivo gledanje na bogataša, koje dijeli društvo u dva tabora, u one, koji imaju i one, koji nemaju... Bit će bogataša, kojima ne dostaje vremena, da sami pođu pomoći siromaha. Idite k ovim bogatašima i recite im: Ako sami ne možete pohadati potleušice bijednika, da im pružite pomoć, eto nas ovdje, koji ćemo vas zastupati. Ponosit ćemo se, da smo istodobno vaši zastupnici, a i srbnici siromaha i sluge Krista, Boga siromaha i bogataša... Pohadajući potleušicu zapaštenoga čovjeka nosit ćete im vašu milostinju, koja će biti melem rani nesnosive bijede. Izlazit ćete kao nosioci mira, poput onoga goluba, koji je najavio novi zavjet i vratio se u Nojevu korablju sa zelenom granom masline.“

Treba i to zabilježiti, da narodna

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU
LJUBO MANOJLOVIĆ - ŠIBENIK
Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izradba svijeća sa nakitimama iz najbolje vrste „pašarija“.

Zadnjih godina više puta su ga predstavnici fašizma žestoko napadali, ali mu je sv. Otac Papa prilikom 25. godišnjice biskupovanja posebnim pismom čestitao i iskazao najviše priznanje za njegov rad na dobrobit Crkve i duša. Nedavno je radi podmakle dobi i uslijed bolesti tražio sam, da ga sv. Stolica riješi službe goričkoga nadbiskupa. Kad je ostavka uvažena, postao je sv. Ocu pismenu zahvalu. Dakle su sve vijesti naše franasunske štampe o tome, da je nadbiskup Sedelj sa svoga položaja prisilno otišao, potpuno izmišljene.

Dvadesetpetogodišnjica „Domagoja“

Pri svršetku devetnaestoga stoljeća bezvjerski liberalizam zavladao je inteligencijom naroda, koji je jednog zaslužio časnog naziva „Predzide kršćanstva“, a s njime i mrtvilo u svim granama javnoga života.

Svanula je zora novoga vijeka. Božja Providnost poslala nam je velikoga biskupa, dra Antuna Mahnića. Nakon što je proučio položaj, počeo je da izdava „Hrvatsku Stražu“, da okuplja oko sebe mlade ljude i da borbenim člancima te oštro i temeljitom kritikom dijeli duhove u dva tabora: za Krista ili protiv Njega. Da dađe našem narodu katoličku inteli-

duša znade katkada pokazati nešto djetinjasta i brutalna u sebi, dok je u suštini ona velika i osjetljiva. „Jednog je neka siromašna žena, teško bolešna na plućima — pripovijeda o. Debize — došla k njemu, da mu se prije smrti zahvali za pripomoć, što joj je davao, i donijela mu je na dar svoje blago, t. j. neki mali stari misal i šaropionicu. Pružio je ruku, da joj opet pomogne. No ona odgovori: „Danas ne! Hvala!“ Toga dana, kada je ona redovniku donijela dar, nije htjela da primi od njega milostinju, i ako potrebna i teško bolesna. Ne znači li ovo duboko i fino osjećati?“ Lijepo veli Ozanam: „Čisto humanitarna društva, nemaju sadržaja života ni trajnosti, jer su im temelj čisto ljudski interesi. Teče zlato, ali ne kuca srce. Onu ljubav, koja proljeva suze nad nevoljom, koju ne može da popravi; koja miluje i grli zapašteno i odrpano siroče; koja pruža prijateljski savjet nestalnoj mladosti; koja sjedi dobroćudno kraj kreveta bolesnika; koja sluša bez znakova dosade duga i o-

genciju, njegovom inicijativom g. 1902. osnovano je u Beču društvo hrvatskih katoličkih sveučilištaraca „Hrvatska“, koje je razvilo vrlo lijepi rad u hrvatskom zagrljaju sa društvom slovenskih katoličkih akademikara „Danica“. Naši mladi početni katolički daci god. 1905. počeli su izdavači „Lud“, koja još i danas izlazi kao veoma lijepa i dobro uređivana dječja revija.

God. 1906. oni drže prvi sastanak na obali Jadrana, u hlađu Marijinoga sveučilišta, na Trsatu. Praktični uspjeh ovoga kongresa je bio taj, što se pri koncu te iste godine osnovalo u Zagrebu, u hrvatskoj prijestolnici, prvo hrvatsko katoličko sveučilišno društvo „Domagoj“. Ime je to slavnog hrvatskog bana, kojim se ponosi i hrvatski narod i katolička Crkva.

Nadošle su onda teške borbe, očajni časovi. Nadošao je svjetski rat „Domagoj“, koji je odgovorio vjeri i otadžbini lijepu četa katoličkih inteligencija, tu je još i danas. Na blagdan Bezgrješnog Začeca on je veoma svečano proslavio svoju dvadesetpetogodišnjicu. Bio i dalje na korist i čiku katoličke Crkve i hrvatskoga naroda!

SVEČANOST U CRKVI SV. DOMINIKA. Preč. general oo. dominikanaca pismom od 30. pr. mj. javlja radosna vijest cijelom dominikanskom redu, da će 15. t. mj. biti u vječnom Rimu zadnja sjednica u svrhu proglašenja svecem i crkvenim naučiteljem bl. Alberta Velikoga. U tu svrhu preporuča, da se dan prije ispleva svečana sv. Misa za pomoć Duha Svetoga, a na sami dan proglašenja, da se od 9 do 12 s. prije podne izloži Svetotajstveni Isus na klanjanje. Svim vjernicima, napose prijateljima i bogoljubivcima crkve sv. Dominika, ovim se javlja, da će ovo trosatno klanjanje biti u crkvi sv. Dominika 2 dana prije, t. j. ove nedjelje 13. t. mj., i to od 3 do 6 s. popodne, a u ponedjeljak u 7 s. ujutro svečana sv. Misa. Jedan od najvećih učenjaka svih vremena, učitelj sv. Tome, toga Sunca crkvenoga, bl. Albert neka sa nebeskih visina isprosi milost svojim štovateljima!

petovana tužakanja nesretnika — ova kvo milosrde može da nadahne samo Bog...“ Sv. Ivan nas pita: „Koji dakle ima dobara ovoga svijeta i vidi brata svoga u nevolji, i zatvori mu svoje srce, kako ostaje ljubav Božja u njemu?“ (I. 1. 3, 17). Stoga veli sv. Pavao: „Dok imamo vremena, činimo dobro svima, a osobito onima, koji su iste vjere!“ (Gal. 6, 10), a sv. Jakov: „Vjera je bez djela mrtva“ (Jak. 2, 26).

Ove Konferencije mnogo koriste za vjerski i čudoredni odgoj same braće. Osim to za mladiće one su velika škola za odgoj srca i oplemenjenje te duše, vrelo duševnih i čudorednih odlika. Milosrde čini, da prodremo u dubinu tuđih duša, da gledamo njihovu bijedu, da riječima i djelima pomognemo te nesretne. Zato milosrde oplemenjuje, diže i usavršuje vlastitu dušu. Ozanam piše: „Koliko bih puta, potišten od intimne boli ili osjećajem, da sam slabijega zdravija, unišao sam u tužan u kuću siromaha, koji je bio povjeren mojoj brizi. Kad bi tu vidio, kako ima mnogo stvorenja, nesretnijih od

Iz katoličkoga Šibenika

Velebna proslava blagdana Neoskrvnjenoga Marijinog Začeca

Nakon svečane devetnice osvanuo je i očekivani Marijin dan 8. prosinca. Već u predvečerje po svim gradskim crkvama ispovijedalo se do kasne ure, a na sam blagdan već u rano zoru iz grada, okolice i obližnjih otoka sleglo se u crkvu sv. Frane mnoštvo vjernika obojega spola i raznoga staleža, da pristupi na svete sakramente i da pjevanje u radosne pjesme „Tebe Boga hvalimo“ dađe oduška svojoj vjeri i ljubavi prema Mariji. Iza svečane Mise, koja je slijedila poslije „Lekcija“ (čitanja) o otajstvu Marijinoga Začeca, redale su se tihne Mise svako pola sata do 10 s. Uz mnoštvo pobojnoga naroda, koji se kroz čitavo jutro izmjenjivao u ovoj prostranoj crkvi, uzveličao je ovaj Marijin dan i naš obiljubljeni biskup o. dr. Jerolim Mileta, koji je u 10.30 s. uz veliku asistenciju gradskoga svećenstva i redovnika pontificirao na Gospinom oltaru. Nakon pontifikala prisutni narod zanosno je pozdravio Mariju pjesmom: „Zdravo Djevo“.

Poslije podne služba Božja počela je u 4.30 s. sa održanjem s potpanim oprostom za članove III. Reda i krunicom Neoskrvnjenoga Začeca, poslije koje je mp. o. Vicko Bodlović, apost. misionar dominikanskoga reda, uzao na propovijednicu i održao govor o otajstvu Neoskrvnjenoga Marijinog Začeca, istaknuvši svojom govorničkom vještinom, kako je franjevački red po bl. Ivanu Skotu iz istoga reda uvijek branio vjersku istinu o ovom otajstvu. Iza propovijedi udijelio je blagoslov sa Presvetim naš prezv. biskup dr. Mileta te je

ova lijepa svečanost zaključena ljubljem Marijinih moći, dok je po čitavoj crkvi zanosno orila pjesma: „Sred te se pečine“.

I za ovaj dan, kao i za najveće blagane, crkva je bila bogato rasvijetljena i ukusno okićena. Dok je naved. crkve bio izložen krasan Marijin kip, susrećivošću Električne Centrale A. Šupuk i Sin nad glavnim vratima bio je veoma ukusno rasvijetljen Djevičin lik.

Čitavu devetnicu, kao i popodnevnu službu na sami blagdan uveličao je uveličao svojim skladnim i melodičnim pjevanjem vrijedni užičanski zbor „Cecilijanskoga Zbora“, dok je na pontifikalnoj Misi veoma skladno i precizno izveo Misu od Gollera užički mješoviti zbor „Cecilijanskoga Zbora“ pod ravnanjem svoga vrhnog Maestra A. Sentinella.

Kako se i ovoga dana u samoj ovoj crkvi izmijenilo više tisuća vjernika uz dvije tisuće pričesti, možemo slobodno ustvrditi, da je ovo jedna od onih manifestacija, koje nas uvjeravaju, da je narod i danas duboko odan vjeri svojih otaca.

Svečani sastanak Križara i Križarica u čast Bezgrješne

Dan je Bezgrješnog Začeca. Svi vjernici, napose mladež, iskazuju toga dana svojoj nebeskoj Majci dužno štovanje, stavlja se pod Njezinu zaštitu i poklanja joj svoje srce. I naša križarska omladina svečano je proslavila taj dan svoje moguće Zaštitnice.

smo živi. Najveća slava za čovjeka, dok je živ, je ta, što je radi ljubavi Boga pomogao nevoljnicima ove sirove doline. Ta djela bit će njegova utjeha na smrtnom času. Sv. Elizabeta bila je tako milosrdna prema siromasima, da su je zvali „Majkom sirota“. Kad su je pitali, zašto dijeli toliko milostinja, ona odgovori: „Pripravljam se, kako mogu, za sudnji dan“.

A to kršćanstvo zahtijeva milostinju prema siromahu kao dužnost, to je zato, jer on postoji bezimni i sveopći siromah — Isus Krist, koji je siromah u osobi siromaha. On je jedini dužnik svijetu, jer On jedini ima suditi zločestoga bogataša. Kao katolički muževi, u ovoj teškoj ekonomskoj bijedi, poslušajte glas svoje vjere i svojih pastira, pa pružite što više možete siromahu. Bog dragi sve vidi. Gledajte, da Vaša djela budu bolja negoli moje riječi! Vršimo svi zajedno ovo veliko socijalno djelo, koje sadašnja bijeda odlučno od nas traži! Što manje govorimo, a što više radimo na karitativnom polju!

mene, zasramio bih se radi svoje potištenosti. Osjetio bih se tača jačim, da svladam svoje bolove. Zato sam morao zahvaliti onom nesretniku, što me je svojom bijedom utješio. Kako onda da ga jače ne ljubimo? Uvjerimo se, da su ovo čudesa kršćanskoga milosrđa! Isti opet veli: „Temelj, bit našega djela leži u tome, da posjetimo siromaha u njegovom tužnom stanu. Treba ga vidjeti među njegovim krpama, u njegovom neredu, u nepogodnosti bijede, zapuštenosti i poniženju. Ovaj će posjet biti za nas škola, a i uzrok, da ga više volimo...“

Ozanam, jedan od glavnih osnivača „Konferencije sv. Vinka“, umro je 8. septembra 1853. u Parizu. Dok je umirao, braća te Konferencije, sakupljena u blizoj sobi, molila su za njega. Sprovod je bio uistinu veličanstven. Bilo je na njemu i mnoštvo siromaha.

Dan smrti će doći i za nas. Blago onome, koji sebi pripravlja blago, što neće zarđati na nebesima, i vijeće živih ruž, koja nikada ne venu, a to su djela milosrđa, što ih izvršimo, dok

Rano ujutro hrlila su mlada srca do Njezina oltara, da joj se zahvale za Njezine milosti i ponovno joj posvete svoje srce. Svi su pristupili na sv. pričest, da je tako, sjedinjeni s Njezinim božanskim Sinom, uzmognu što bolje proslaviti.

Uvečer se sva križarska omladina, bez razlike spola i dobi, sakupila u svojem omiljenom Kat. Domu, da zajednički iskaže svoje sinovske osjećaje Majci Mariji. Održao se svečani sastanak, kojemu je prisustvovao i preuzv. biskup dr. Jerolim Mileta. Sastanak je otvorio duh. starješina Križarica vlč. don Ante Radić, koji je s nekoliko toplih riječi istakao svrhu ovoga sastanka. Nakon toga je Mala Križarica Čičmirko Marija s puno osjećaja deklamovala Marijinu pjesmu „Pod Tvojom zaštitom“. Sveti zanos prema Mariji sve više je rastao, dođ je Križar Pavlović Božidar držao svoje predavanje „Isiočni grijeh i Bezgriješno Začće“ u kojem je iscrpivim dokazima potvrdio, da je Majka Božja začeta bez istočnoga grijeka. Slijedilo je predavanje Križarice Baraka Vjekoslave „Bezgriješno Začće i savremena pitanja“, kojim je sve prisutne potakla, da se predaju pod Djevičinu zaštitu, kako bi je što bolje mogli slijediti u Njezinom životu čistim srcem, kakvo je i Njezino bilo. Sve je to duboko ostalo u srcu svakoga pojedinca. No osobito pozornost je saslušan očinski govor preuzv. biskupa. Iz njegovoga govora moglo se opaziti, kolika je njegova ljubav prema omladini, napose prema Križarima i Križaricama, i želja njegova, da ona stupa putem One, o kojoj je natio mnogo i oduševljeno govorio. Svima prisutnima preporučio je čistoću i apostolat, te dvije glavne odlike Marijine. Time će se Mariji najbolje moći da oduže. Preuzv. biskup je natio podijelio našoj križarskoj omladini svoj pastirski blagoslov. Vlč. don Ante Radić zatim je zahvatio preuzv. biskupu na tako pobudnom govoru, a Križarima i Križaricama osobito toplo stavio na srcu predstojeću karitativnu akciju, za koju su baš toga dana već počeli da požrtvovno rade.

Oduševljena omladina ispjevala je tada Marijinu pjesmu „Zdravo Dijevo“ i razišla se, čvrsto obećavši Mariji, da će joj uvijek ostati odana i vjerna.

TREĆA ADVENTSKA NEDJELJA. U nedjelju 13. t. mj. je III. adventska nedjelja. Danas čujemo kod sv. Mise opet veseli i svečani zvuk orgulja. Sv. Crkva ne može više posve zatajiti radosnog ushićenja nad bliskim dolaskom Spasiteljevim. No Spasitelj još nije došao. Još se ne pjeva andeoski slavospjev: „Slava Bogu na visini“. Svećenik na oltaru još je odjeven ruhom pokorničke boje. — Raduješ li se i ti dolasku Spasiteljevu? Gdje tražiš svoje veselje? Raduješ li se uvijek u Gospodu?

BLAGDAN SV. LUCE. U nedjelju 13. t. mj. slavi se u crkvi sv. Luce blagdan te svetice, koju naš narod na osobiti način štuje i njoj se utječe radi očiju. Toga dana u 5 sati ujutro pjeva se život svetice. U 6 sati je pjevana sv. Misa. U 7 sati je tiha sv. Misa. U 8 sati čita Misu prezv. bisk. p. U 10 sati je svečana pjevarena sv. Misa. Popodne u 4 sata je svečani blagoslov sa Presvetim i cjelivanje moći.

SVEČANA BOŽIČNA DEVETNICA počinje u katedrali sv. Jakova u utorak 15. t. mj. u 5 sati navečer. Izavršenih molitava sjemeništarci pjevaju odnosnu antifonu i „Blagoslovljen“. Devetnica se svake večeri svršava blagoslovom sa Presvetim.

ADVENTSKA PROPOVIJED. U nedjelju 13. t. mj. u stolnoj bazilici sv. Jakova u 5 s. navečer iza sv. ruzarija vlč. dr. Kreše Zorić održaće treću adventsku propovijed. Ten a joj je: „Krist — Svećenik“. Nakon propovijedi je blagoslov.

SV. NIKOLA, zaštitnik naših pomoraca, i ove godine se svečano proslavio u crkvi sv. Nikole. U ranu zoru pjevala se jutrnja i život sveca, a zatim sv. Misa. Druga pjevarena sv. Misa bila je u 10 sati. Popodne je bio blagoslov sa Presvetim. Crkva ja bila uvijek dupkom puna. Preko cijeloga dana izmijenjivali su se bogoljubnici, da se pomole i preporučie ovom mogućem i opće obljubljenom svecu u ovim našim priorskim krajevima.

KVATRENI POST. U srijedu 16. t. mj., petak 18. t. mj. i subotu 19. t. mj. su zimski kvatreni, pscni dani, kada su svi vjernici od navršene 21. do 60. godine obvezani na post i nemrs, a svi ostali nakon 7. godine na nemrs. Katolička Crkva naredila je kvatre, da izmolimo od Boğa oproštenje grijeha, plodnost zemlje i navlastito dobrih duhovnih pastira.

NIKOLJSKA ZABAVA KRIŽARICA. Kao svake godine, tako su i ove Križarice priredile vrlo uspješno Nikolinje za svoje Male Križarice, te su njim uvelike razveselile i njih i njihove roditelje. U subotu navečer, uoči sv. Nikole, sakupilo se u Kat. Domu toliko djece i njihovih roditelja, da se ukratko ispunila prostrana dvorana. Prisutni su s veseljem očekivali početak priredbe. Sve su tačke programa bile lijepo i tačno izvedene. Osim prigodne deklamacije (Kaštelan N.) o sv. Nikoli, 2 pjevanja u duetu, jednog zbornog pjevanja bila su također i 2 komada sviranja na violinu (gdica Frleta N) uz pratnju kitaru (g. Saftić Sl.) te lijepi prigodni igrokaz, pri kojem se osobito istakla Segarić N. Prisutne je sve to veselilo. No njihovo ve-

selje došlo je do vrhunca, kad je sv. Nikola nakon svoga govora počeo da dijeli svim Malim Križaricama (kojih je oko 200) svoje darove. Kroz čitavo vrijeme vladalo je među svima prisutnima ugodno raspoloženje, s kojim su se i vratili svojim kućama. Naš preuzv. biskup htio je da i ovom prilikom počasti i obraduje svojom prisutnošću svoju dragu omladinu, koju on toliko voli, a i ona njega.

SVEČENIČKA SKUPŠTINA. U srijedu 16. t. mj. u u Biskupskom Sjemeništu održaće se godišnja skupština „Uzajamnosti“, staleškog udruženja svećenika šibenske biskupije, s ovim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsjednika (prepozita preč. don I. Ivanovića). 2. „Savremena dužnost katoličkoga svećenstva“ (predavanje vlč. don A. Radića). 3. Izvješčaj tajnika-blagajnika (vlč. don J. Felicinovića). 4. Izbor nove uprave. 5. Eventualija. Početak u 10 sati ujutro.

ZABAVA OKRUŽJA HKNSAVEZA. U nedjelju 6. t. mj. Okružje HKNSaveza priredilo je u Kat. Domu vrlo uspješno i dobro posjećenu zabavu. Svi diletanti — naši Križari omladinci — su s mnogo smisla i vještine odigrali svoje uloge. U veseloj igri „Pokneženi dimnjačar“ raspoložio je publiku dimnjačar (Belamarić A.) svojom izvrsnom glumom. Šala „Staretinarevo poštenje“ izazvala je također mnogo smijeha. Za vrijeme odmora odsvirano je nekoliko vrlo lijepih komada na violinama (gg. Krstulović S. i Kinkela M.) uz pratnju klavira (gdica Šupuk N.). Čestitamo našim Križarima na tako lijepoj priredbi i vrsnoj izvedbi svojih uloga!

ZAJEDNIČKA PRIČEST KRIŽARICA. Sve Križarice skupa sa Malim Križaricama imaju zajedničku pričest u nedjelju 13. t. mj. u 7 sati ujutro u crkvi sv. Ivana.

SAT KLANJANJA U CRKVI SV. FRANE. Svim članicama društva „Zora“, svim Križaricama i Malim Križaricama te svim prijateljima Kvista Spasitelja u presv. oltarskom Sakramentu daje se na znanje, da će se u nedjelju 13. t. mj. od 4—5 sati popodne u crkvi sv. Frane održati sat klanjanja s propovijedu i ostalim obični i pobožnostima.

POBOŽNOST SV. ANTUNA U utorak 15. t. mj. običajna pobožnost sv. Antuna u crkvi sv. Frane počinje u 6.30 sati uvečer.

DAR NAŠEM LISTU. Da počaste uspomenu pk. Antice Borelli kneg. Vranska, g. Edgard Vidović doprinio je u fond našege lista Din 20.— Uprava mu harno zahvaljuje.

Odlikovana voštarnica Grigo Čular - Šibenik voštarski majstor i diplomirani pčelar		
Pocasna diploma: Bama 1909 Sarajevo 1923	<p>Izradjujem: sve vrsti svijeća, duplira, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorsrednoga voska, brzo i solidno.</p> <p>Preradjujem: prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — Uz najpovoljnije cijene.</p> <p>Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.</p> <p>Kupujem: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.</p>	Pocasna diploma i srebrna medalja: Split 1926
Pocasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.		

„KATOLIE“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata din 30 — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOŠO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinac 17. — Stampa: Puška Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić